Kállai Katalin

az a nő nem én vagyok

fehér lepel
mögötte árnyék
férfiarcú
nem én
nem ebben nem így
az orrom sem ez
ki ő
ki az aki
vérzik a térben
nos macska úr
ki tud többet rólunk
mi lenne ha
együtt halnánk
mi lenne itt
két lány maradna
meg a végtelen
két lánykát hagynánk
a szép világra
ki ő aki
másként gyötrődik
másként örül
ki ez a
félelmetes szépségű
taszító fej
nem másom
másik
idegenség
ne mondd
hogy én...
hogy vele
haljak